

«Вірю – не вірю»: перевіряємо інформацію

- Скільки ж солі розчинено в океанічній воді? Якби всю морську сіль у сухому вигляді рівномірно розподілити на земній поверхні, нашу планету вкрив би суцільний її шар товщиною 150 м!

- Чи завжди Океан був солоним? Англійський природознавець Едмунд Галлей на початку XVIII ст. вважав, що океан спочатку був прісним, оскільки утворився внаслідок тисячолітніх дощів. Сіль та інші мінерали вимивалися із ґрунту й доставлялися в море річками, де поступово накопичувалися. Складники кухонної солі – натрій та хлор. Натрій вимивався із дна океанів на ранніх етапах їхнього формування. Хлор вивільнявся (у вигляді соляної кислоти) з надр Землі при виверженні вулканів. Натрій і хлор поступово стали основою сольового складу морської води. За іншою гіпотезою середини XX ст. геохіміка Олександра Виноградова океанічна вода завжди мала певну солоність і не була прісною, оскільки насичувалася газами, що надходили з мантиї. У подальшому океан став ще солонішим через надходження розчинених речовин з материків. За даними досліджень проб гірських порід з давніх висохлих морів хімічний склад води Океану вже 200 млн років тому був подібний до сучасного.

- Морська вода непридатна для постійного споживання через високий вміст у ній мінералів, для виведення яких з організму потрібно значно більше води, ніж її випита кількість. Якщо середня солоність води 35 г/л, а людина споживає щодня 2 літри води, сумарне споживання солі складе 70 г. Організм людини здатний впоратися лише з 20 г солі на добу, а її передозування призведе до значного навантаження на нирки. Для розчинення зайвої солі знадобиться прісна вода, яку братиме організм з власних тканин. Це призведе до зневоднення та поступової відмови усієї систем організму. У 1950-х роках французький лікар і мандрівник *Алєн Бомбάρ* на власному досвіді довів, що заради виживання морську воду можна без шкоди для здоров'я пити, але в невеликих кількостях (0,7 л на добу) й не довше 5–7 днів.